

Sygn. akt. II Cz 589/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wiesława Buczek - Markowska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2014 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużniczki G. Ł.

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...)R. W.w sprawie Km 405/13 – postanowienie z dnia 05 sierpnia 2013 r. w przedmiocie przyznania wynagrodzenia biegłym T. R.i A. C.

z udziałem wierzyciela (...) Bank S.A. w W.

na skutek zażalenia dłużniczki

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 19 lutego 2014 r., sygn. akt IX Co 5561/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 19 lutego 2014 r. Przewodniczący w Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie zobowiązał skarżącą G. Ł. do uzupełnienia braków zażalenia z dnia 23 grudnia 2013 r., które wywiodła ona na postanowienie z dnia 26 listopada 2013 r. w przedmiocie połączenia spraw i ustalenia wynagrodzenia biegłych, m.in. poprzez uiszczenie kwoty 30 zł tytułem opłaty od zażalenia w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia.

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, że z uwagi na dyspozycję art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, opłacie podlega w szczególności pismo stanowiące zażalenie. Zaś uwzględniając art. 14 ust. 1 i 3 w zw. z art. 19 ust. 3 pkt 2 oraz art. 20 ust. 1 w/w ustawy, stwierdzić należało, że od zażalenia na zaskarżone postawienie pobierana jest opłata w wysokości 30 zł.

Dłużniczka G. Ł. wniosła zażalenie na powyższe zarządzenie, co do ustalenia, iż opłata od zażalenia wynosi 30 zł. Podniosła, iż niniejsza sprawa ma charakter poboczny, a żaden przepis nie reguluje sprawy wysokości tej opłaty. Wobec czego, skarżąca wniosła o jej zmniejszenie do kwoty 0 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż skarżąca wywiedzionym zażaleniem zakwestionowała wysokość opłaty od zażalenia z dnia 23 grudnia 2013 r. w kwocie 30 zł, do której uiszczenia została wezwana zarządzeniem przewodniczącego Sądu I instancji z dnia 19 lutego 2014 r. W ramach kontroli instancyjnej Sąd Okręgowy obowiązany

był zatem ustalić, czy określona zaskarżonym zarządzeniem wysokość opłaty od zażalenia odpowiada przepisom prawa.

W tym kontekście podkreślenia wymaga, że postępowanie sądowe, co do zasady jest odpłatne. Na gruncie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (dalej: u.k.s.c.), do uiszczenia kosztów sądowych – obejmujących stosownie do ust. 1 w/w artykułu opłaty i wydatki – obowiązana jest strona, która wnosi do sądu pismo podlegające opłacie lub powodujące wydatki, chyba że ustawa stanowi inaczej. Z cytowanego przepisu wynika jednoznacznie, iż opłacie będzie podlegało każde pismo wnoszone przez stronę do sądu, chyba że przepis szczególny wyłącza ten obowiązek.

Nie ulega przy tym wątpliwości, uwzględniając treść art. 3 ust. 2 pkt 2 u.k.s.c., że opłacie podlega w szczególności pismo stanowiące zażalenie. W przypadku wniesienia zażalenia pobiera się opłatę w wysokości piątej części opłaty, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej (art. 19 ust. 3 pkt 2 u.k.s.c.). Co istotne przy tym, stosownie do dyspozycji art. 20 ust. 1 u.k.s.c., opłata, o której mowa w art. 19, nie może wynosić mniej niż 30 złotych.

Zważyć należało, iż w niniejszej sprawie postanowieniem z dnia 26 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie rozpoznał skargę dłużniczki na czynność komornika w postaci postanowienia przyznającego biegłym sądowym wynagrodzenie za sporządzenie operatu szacunkowego w sprawie Km 405/13. Zażaleniem z dnia 23 grudnia 2013 r. dłużniczka zaskarżyła powyższe postanowienie, a zatem sporna opłata dotyczy zażalenia na postanowienie rozstrzygające skargę na czynność komornika.

Zatem ustalenie opłaty od zażalenia winno nastąpić z uwzględnieniem okoliczności, iż skarga na czynność komornika podlega opłacie stałej w kwocie 100 zł (art. 25 ust. 1 pkt 1 u.k.s.c.). Zaś zażalenie od postanowienia rozpoznającego skargę na czynność komornika winno być obliczone w wysokości 1/5 tejże opłaty, tj. 20 zł (art. 19 ust. 3 pkt 2 u.k.s.c.). Jednakże, z uwagi na normę zawartą w art. 20 ust. 1 u.k.s.c. opłata ta nie może być niższa niż 30 zł, co powoduje, iż w konsekwencji wysokość opłaty od wywiedzonego przez skarżącą zażalenia z dnia 23 grudnia 2013 r. wynosi 30 zł.

Wobec powyższego, Sąd II instancji uznał, iż wobec prawidłowego ustalenia przez Przewodniczącego wysokości opłaty od zażalenia na postanowienie z dnia 26 listopada 2013 r. jaką winna uiścić dłużniczka, rozpoznawane zażalenie podlegało oddaleniu. Podkreślić w tym miejscu należy, iż wbrew twierdzeniu skarżącej, na gruncie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obowiązują przepisy regulujące kwestie opłaty od zażalenia na postanowienie rozstrzygające skargę na czynność komornika.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. postanowił jak w sentencji.

(...)

(...)

(...)

(...)